

حرم گرفته‌اند. بعد از آنکه به هوش آمدم به همسرم گفته بود «خوش به حالش؛ خواب دیدم شفا گرفته است.» بعد از آن دوره کوتاه به کمارفتن و شیمی درمانی، دیگر اثری از بیماری در من نبود، هرچند جسمم نحیف‌تر شده است.

بخشی معتقد است پس از عنایت امام رضا^(ع) و بهبودی، ارتباطش با ائمه^(ع) بیشتر شده و اشعارش معنویت بیشتر و پیوند عمیق‌تری با اهل بیت^(ع) به ویژه امام رضا^(ع) گرفته است. او می‌گوید: مأنوس شدن با امام رضا^(ع) و اهل بیت^(ع)، خادم شدن و آرامش در روز و امروزم را می‌یون شاعری هستم.

خاطره شیرین شاعرانه بارهبر انقلاب

یکی از خاطرات شیرین آقا محمد صادق، حضور در محفل شعری خودمانی در محضر رهبر انقلاب بوده است. اوایل دهه هشتاد، تازه پایه دنیای شعرو ادب گذاشته بود که به حسینی پدیری رهبر در کوچه آیت... خامنه‌ای دعوت شد. در این محفل شعر، مرحوم آیت... شاهرودی، حجت الاسلام والمسلمین قرائتی و حاج منصور ارضی و تعدادی از شعرای آیینی مشهد حضور داشتند؛ تعریف می‌کند: همه افراد در آن جلسه، شعری خواندند تا نوبت به من رسید. آقا گفتند: شمارا اولین بار است می‌بینم. «گفتم: من شمارا قبلاً هم از نزدیک دیده‌ام، «خندیدند و پرسیدند چه زمانی بوده. گفتم: وقتی سال ۱۳۵۷ در میدان ۱۰ دی جمع شده بودیم. شما دست روی شانه‌ام گذاشتید و فرمودید این جوانان، آینده انقلاب هستند. من آن زمان چهارده سال داشتم و برای اولین بار شمارا از نزدیک می‌دیدم. «بعد هم کمی درباره شعر و شاعری ام پرسیدند که چند وقت است شروع کرده‌ام و شعری درباره انتظار خواندم. «قبیله‌ای همه عاشق در انتظار شماست/ و مدتی است که آدینه بی قرار شماست. «رهبری فرمودند: «زبان شعرت نواست فقط آن»، و «را به دلیل اینکه در شعر مرسوم فارسی کمتر استفاده می‌شود، سعی کن استفاده نکنی.»

هشتم^(ع) مشرف شد. او داستان شروع خدمتش در حرم را این گونه توصیف می‌کند: به واسطه توصیه دوست خویم که مدیر مرکز آفرینش‌های هنری آستان قدس رضوی در سال‌های ۱۳۹۶ و ۱۳۹۷ بود و سابقه شاعری که سال‌ها در انجمن شعر رضوی داشتم، پیشنهاد شد جمعی از شعراکه در این محفل حضور دارند، فرم خادم‌یاری پر کنند و برای خدمت به حرم امام رضا^(ع) معرفی شوند. او هم در بخش ویلچر، خدمتش را شروع کرد. البته بعد از بیماری، روزها و ساعت خدمتش در حرم کم شده، اما همیشه سعی کرده است روزهایی که خدمت می‌کند به احترام لباسی که بر تن دارد، خطایی از او سر نزنند، حرف نادرستی نگوید و یاد دیگران بر خورد خوبی داشته باشد. می‌گوید: خدمت در حرم باعث شد تعداد اشعارم برای امام رضا^(ع) بیشتر و بیشتر شود و لطف و عنایات فراوان ایشان را در زندگی ام دیدم.

بهبودی از بیماری و انس بیشتر با اهل بیت^(ع)

قصه زندگی محمد صادق بخشی کم‌کم داشت به اوج می‌رسید که ناگهان، سال ۱۳۹۸ سرطان معده به جانش افتاد و داشت او را از یاد می‌آورد اما لطف و عنایت امام رضا^(ع) باعث شد در همان سال بهبود یابد؛ سال ۱۳۹۸ به سرطان مبتلا شدم. کار به شیمی درمانی رسیده بود و بیشتر اوقات در بیمارستان بستری بودم. در همان مدت، بسیاری از دوستان و بزرگان شعر و ادب و مسئولان و استادان انجمن رضوی از جمله استاد شفق، نیک، سرسالاری، سید حسین سیدی، محمد کاظم کاظمی و خانم مرضیه رجایی و حتی از شهرهای دیگر استاد عبدالجبار کاکایی و حمید عشقی به ملاقاتم آمدند. بیماری ادامه داشت تا اینکه بهمن ماه ۱۳۹۸ رسید، همان روزهایی که می‌گفتند کرونا آمده است. بخشی به سرما خوردگی شدیدی مبتلا شد و بیماری پیشرفت کرد و ریه هایش درگیر شد. تعریف می‌کند: به قدری حالم بد شد که چهار روز به کمارفتم. آن زمان حدود یک سال از خدمتم در حرم می‌گذشت. یکی از دوستان خادم خواب دید که برایم قبری در

رونق محفل شاعرانه در حسینی جواد الائمه^(ع)

به گفته محمد صادق بخشی، با آنکه دنیای شعر و شاعری برای او دیر شروع شد، زوده سرانجام رسید. در عرض سه چهار ماه، سبک و زبان شعر خود را دریافت و هنوز هم در همان قالب شعری می‌سراید. بعد از ورود به انجمن شعر اداره ارشاد، پایش به انجمن شعر رضوی در اتاق ۱۵۴ صحن جمهوری حرم مطهر رضوی با هدایتگری استاد احمد کمال پورباز شد. در این محافل استادان و همراهان انجمن وقتی می‌فهمیدند بخشی، به قول خودش هفت کلاس سواد دارد و کفایش است، بهت زده می‌شدند که چطور ممکن است چنین فردی که تنها چند ماه شعر سرودن را آغاز کرده، به خوبی شعری گوید. علاقه او به شعر باعث شده است انجمن شعر «مادران کوثر» نیز در مسجد و حسینی جواد الائمه^(ع) در محله رضائیة رونق بگیرد و به لطف حضور او و پشتیبانی آقای شکفته دبیر این انجمن، شعر و شاعری، بخشی جدانشدنی از محافل این مکان باشد.

خدمت با طعم شاعری

شاعر محله رضائیة، به واسطه حضور در محافل شعر انجمن رضوی و حرم امام رضا^(ع)، در سال ۱۳۹۷ به خدمت در حرم آستان ملکوتی امام

نقطه اوج عمر شاعری

نقطه اوج شاعری خود را زمانی می‌دانم که دو شعرم را وقتی در بستر بیماری بودم، سرودم. شعر اول را برای امام رضا^(ع) سرودم؛ سال ۱۳۹۸ بود و به حرم مشرف شده بودم. روی ویلچر نشسته بودم و لباس خادمی به تن داشتم. آنجا در حال گریه، به جای اینکه حرف بزنم، شعری را که وصف حالم بود، سرودم. شعر دوم را نیز همان زمان برای امام حسین^(ع) و وقتی دلم برای سفر به کربلا در اربعین پر می‌کشید، سرودم که بیت اول آن شعر این بود: «غمت پیراهنی پوشانده بر احوال من آقا/ که دنیا غبطه خواهد خورد بر اقبال من آقا».

شعر نجیب مشهد

شعر مشهد، شعر نجیبی است به این معنا که خط قرمزها در سرودن اشعار آیینی رعایت می‌شود. من در اشعار غیر مشهدی گاهی دیده‌ام به سمت کفر هم رفته است. این به دلیل این است که در انجمن‌های شعری مشهد و خراسان، افراد و استادانی حضور دارند که خط مفاهیم اشعار آیینی را هدایت می‌کنند. حرم مطهر رضوی و نزدیکی مامشهدی‌ها به این مکان مقدس هم بی‌تأثیر نیست. علی‌رغم این می‌توان گفت شعر مشهد، متولی و بزرگ‌تری ندارد که همه، از او حرف شنوی داشته باشند.

یادداشت

محمد کاظم کاظمی شاعر پیرا آواز مشهد:

حسن خلق همیشگی آقا محمد صادق

محمد صادق بخشی از نیکان روزگار است. شاعری متعهد، مخلص، باصفا و صاحب درد. از آنان که چه در لحظه‌های حضور در جبهات جنگ، انقلابی و متعهد بودند و چه اکنون که بدون هیچ سهمی از سفره انقلاب، همچنان به آرمان‌های خویش معتقدند و روی پای خود ایستاده اند و خلوص و ایمان خود را حفظ کرده‌اند. هر چند اثرات جنگ، به صورت بیماری‌هایی سخت در آنان رسوب کرده است. اما جدا از همه مراتب تعهد و تقید به معتقدات دینی، آنچه برای من جالب است، روشن بینی و انصاف و اعتدال اوست، چه در مباحث فکری و دینی و چه در داوری‌های سیاسی و اجتماعی.

من در این چند سال که با جمعی از شاعران مشهد نشست و برخاست دارم و گاه به بحث و گفت‌وگو پرداخته‌ایم، کمتر کسی را چنین معتدل، منصف، روشن‌نگر و پذیرای نظرهای دیگران دیده‌ام. عکس در روز چهارشنبه ۶ تیرماه ۱۳۹۸ در منزل او گرفته شده است. آن‌گاه که با جمعی از شاعران انجمن شعر امین به عبادت اورفتیم و حتی در این ایام سخت بیماری که خوش خلق‌ترین آدم‌ها هم تنگ حوصله و تلخ مزاج می‌شوند، حسن معاشرت و حسن خلق او کاملاً نمایان بود. آرزو داریم که با سلامتی کامل، همچنان زینت بخش محافل باشد.

